

vokat har nedlagt krav om erstatning over for Flygtningenævnet, som ikke vil anerkende, at der er et erstatningskrav. Så det er der altså en tvist om. Når der er en sådan tvist, må sagen afgøres ved domstolene, og det kan jeg jo ikke gøre. Det skal netop ligge i det retslige system, og så er det der, man afgør, om der er grundlag for erstatning, eller der ikke er.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1502

2) Til statsministeren af:

Per Clausen (EL):

»Vil statsministeren redegøre for, hvorfor han den 17. maj fjernede ansvaret for salget af TV 2 fra kulturministeren, selv om han den 10. maj havde afvist, at der var nogen grund til det, og hvilke konsekvenser denne beslutning får for TV 2 og salget af dette?«

Per Clausen (EL):

Der skete jo det i den her sag, at statsministeren i løbet af en uge skiftede holdning. Den 10. maj var der ikke nogen grund til at flytte kulturministeren i forhold til salget af TV 2, den 17. maj var det nødvendigt. Det, jeg så savnede i den offentlige debat, der var bagefter, var en klar forklaring på, hvorfor det var nødvendigt.

Der har været mange teorier om, hvorfor det var nødvendigt. Mange af dem, der gør sig kloge på politik, har skrevet lange artikler om det, men jeg forstod aldrig rigtig statsministerens svar på, hvorfor det var nødvendigt. Derfor tænkte jeg, at det måske var en mulighed at få det i dag.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, men det svar er jo meget kort. Det blev fremført som et ønske fra et forligsparti, som vi har en aftale med. Vi lavede så en samlet aftale, hvor regeringen fik det, den gerne ville have, opfyldt, nemlig at medieforliget fortsættes og gennemføres, ja, det forlænges oven i købet, for så vidt angår salget af TV 2, og det var jo det, vi gerne ville have sikret, og til gengæld har Dansk Folkeparti så også fået et ønske opfyldt, og sådan er det. Sådan er politik jo.

Per Clausen (EL):

Jeg har godt forstået, at det var et led i, at statsministeren i den uge skulle sikre, at varme for-

bindelser blev bevaret – sådan har jeg også forstået det. Men jeg synes, det er en lille smule interessant, når man på baggrund af et krav fra et forligsparti flytter hovedansvaret for at sælge TV 2 væk fra kulturministerens område. Dansk Folkeparti valgte jo også at flytte det væk fra den mediepolitiske ordfører over på den finanspolitiske ordfører.

Man kunne godt få det indtryk, at det, det nu handler om i forbindelse med at sælge TV 2, ikke længere er en kulturpolitisk aktion, hvor det handler om at give TV 2 nogle bedre betingelser i fremtiden, men at det grundlæggende handler om at sikre, at de finanspolitiske aftaler bliver overholdt. Kort og godt, at TV 2, lidt uanset hvem det skal sælges til og på hvilke betingelser, skal sælges til den højest tænkelige pris.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen den antagelse står fuldstændig for hr. Per Clausens egen regning, den kan jeg ikke anerkende.

Kl. 13.15

Det er faktisk sådan, at hele det kulturpolitiske ansvar for TV 2 og TV 2's fortsatte udvikling ligger hos kulturministeren, og foreløbig er der jo ingen salgsproces vedrørende TV 2. Men der er altså taget stilling til, at når engang TV 2 skal sælges, så ledes den proces fra Finansministeriet, hvilket der i øvrigt ikke er så meget usædvanligt i. Der er også andre eksempler på, at når man kommer ind i en proces, hvor det handler om penge til statskassen, er det meget naturligt, at det så ligger hos finansministeren.

Det er så i øvrigt organiseret på den måde, at der er en styregruppe, hvori kulturministeren jo også sidder, foruden altså en repræsentant for regeringens forligsparti, Dansk Folkeparti. Det er en meget, meget betryggende proces, som faktisk også har sine fortilfælde. Nu har Dansk Folkeparti altså ønsket, at det skulle være på den måde, og så laver man en samlet aftale, hvor regeringen får noget og Dansk Folkeparti får noget. Sådan er klassisk politik jo.

Per Clausen (EL):

Jeg har bare så vanskeligt ved at forstå, at Dansk Folkeparti skulle puste sig så vældig meget op i en sag uden tilsyneladende at få noget som helst, medmindre der er en lille smule substans i den her sag.

Statsministeren har jo ret i, at man før har lagt ting over i Finansministeriet, når det handlede om at realisere værdierne; det kan jeg godt for-